Zaimki Wskazujące.

§. 72.

Wszystkie Zaimki Wskazujące mają trzy zakończenia na trzy rodzaje, i kończą się w rod. nijakim na *o*.

Singularis.

	ten	ta	to	ten	ta	to	*ipse*	*ipsa*	*ipsum*
N.	ὁ	ἡ	τό	οὗτος	αὕτη	τοῦτο	αὐτός	αὐτή	αὐτό
G.	τοῦ	τῆς	τοῦ	τούτου	ταύτης	τούτου	αὐτοῦ	αὐτῆς	αὐτοῦ
D.	τῷ	τῇ	τῷ	τούτῳ	ταύτῃ	τούτῳ	αὐτῷ	αὐτῇ	αὐτῷ
A.	τόν	τήν	τό	τοῦτον	ταύτην	τοῦτο	αὐτόν	αὐτήν	αὐτό

Dualis.

N.A.	τώ	τά	τώ	τούτω	ταύτα	τούτω	αὐτώ	αὐτά	αὐτώ
G.D	τοῖν	ταῖν	τοῖν	τούτοιν	ταύταιν	τούτοιν	αὐτοῖν	αὐταῖν	αὐτοῖν

Pluralis.

N.	οἱ	αἱ	τά	οὗτοι	αὗται	ταῦτα	αὐτοί	αὐταί	αὐτά
G.	τῶν	τῶν	τῶν	τούτων	τούτων	τούτων	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν
D.	τοῖς	ταῖς	τοῖς	τούτοις	ταύταις	τούτοις	αὐτοῖς	αὐταῖς	αὐτοῖς
A.	τούς	τάς	τά	τούτους	ταύτας	ταῦτα	αὐτούς	αὐτάς	αὐτά

Podług *ὁ ἡ τό* odmienia się: *ὅδε, ἥδε, τόδε, τοῦδε, τῆσδε, Pl. οἵδε, αἵδε, τάδε*; podług *οὗτος*: *τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο(ν), τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο(ν), τηλικοῦτος, τηλικαύτη, τηλικοῦτο*;

podług *αὐτός*: *ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο*, ów, *ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο*, inny.

Dialekty.

a) ὁ ἡ τό, dor. *ά(ᾱ)* zam. *ἡ*; *Gen.* dor. *τῶ*, epic. *τοῖο* i *τεῦ*, dor. *τᾶς*; *Dat.* dor. *τᾶ*; *Acc.* dor. *τάν*; *Plur.* dor. i epic. *τοί* i *ταί*; *Gen.* epic. *τάων*, dor. *τᾶν*; *Dat.* epic. *τοῖσι, ταῖσι, τῆσι* i *τῆς*; *Acc.* dor. i eol. *τώς, τός*.

b) ὅδε, Dat. Plur. epic. *τοῖσδεσι* i *τοῖσδεσσι* zam. *τοῖςδε*; *Dat.* epic. *τοισίδε* zam. *τοῖςδε* także u Tragików.

c) οὗτος i *αὐτός* przybierają *ε* w ioń. dialekcie przed długiemi zakończeniami, np. *τουτέου, ταυτέης, τουτέῳ, τουτέους, αὐτέη, αὐτέων*.

d) ἐκεῖνος, w dial. ioń. i poezyi att. *κεῖνος*, dor. *τῆνος*.

Uwagi.

1. Zaimek Wskazujący: *ὁ, ἡ, τό*, ten, ta, to, stracił z czasem pełne swoje znaczenie wskazujące, tak dalece, że stał się tylko Przedimkiem czyli Artykułem, t.j. Zaimkiem, który się przydaje Rzeczownikom lub wyrazom rzeczownie wziętym, aby je określić, jako pewne oznaczyć i od innych tegoż gatunku odróżnić; często też, aby cały gatunek oznaczyć. I tak: *ὁ ἄνθρωπος* nie znaczy już: ten człowiek (wskazując), tylko oznacza albo człowieka pewnego, albo też człowieka, który zastępuje miejsce całego gatunku, w porównaniu z innemi stworzeniami.

2. Przez połączenie Zaimków: *τόσος, τοῖος* i *τηλίκος* z Zaimkiem *οὗτος* powstały Zaimki: *τοσοῦτος, τοιοῦτος, τηλικοῦτος*, których odmiana tem się tylko różni od *οὗτος*, że w *Neut. Sing.* kończą się tak na *o* jak na *ον*.